Ч. 169. Недїля 9 серпня (27 липня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З австро-угорскої монархії. — З'їзд монархів. — Подї в Туреччинї.

З Відня доносять: Угорский президент міністрів Векерле відбув вчера довгу, тригодинну конференцию з міністром бар. Ерентальом. В першім рядї розходило ся о спільні справи, а именно о буджет, а специяльно о позициї буджету міністерства війни. Кажуть також — і се річ дуже імовірна — що розходило ся і о справи балканьскі, а специяльно о то, яке становище має заняти спільне міністерство що до окупованих краів в виду того, що подїї в Туреччинї можуть сильно вплинути на Боснu і Герцеґовину. В розмові з одним із редакторів віденьскої „Zeit" заявив др. Векерле, що поінформував ся о полїтицї заграничній, специяльно-же о справі босаньскій. Що до Босни і Герцеґовини не постановлено нічого і справа тих провінций не буде предложена делеґациям, бо они не належать до компетенций спільних делеґаций, лиш до компетенциї Корони і обох правительств.

В кругах політиків, перебуваючих на урльопі в Карльсбадї, розійшла ся чутка, що італїяньский міністер Тіттоні підчас подорожи до Австриї приїде до Карльсбаду і Марієнбаду і стрітить ся там з російским міністром Ізвольским і француским міністром Клемансо, а в Марієнбадї зложить візиту анґлійскому королеви. Також і француский міністер скарбу, котрий тепер перебуває в Константинополи, має небавком загостити до Австро Угорщини.

З Константинополя доносять: Вся праса витає з вдоволенєм именоване нового кабінету і підносить похибки Саіда паші, зроблені в §. 10 послїдного султаньского рескрипту а заразом і зазначує, що похибки ті тепер направлено постановою, що вел. везир буде міг добирати собі також міністрів війни і маринарки. Часопись „Танін" висказує надію, що новий кабінет виготовить небавком свою проґраму, бо від 14 днів не було поправдї ні правлїня ні Порти.

Великий везир видав до властий вілєтових окружник, в котрім подає до відомости, що він именований і що нові запоруки конституцийні як також скликане парляменту суть найлїпшим доказом, що султан бажає добра всїх підданих. Наконець взиває окружник до береженя конституциї.

Вчерашний селамлик відбув ся при величезній участи жителїв в Ілдіз. Перед самим селямликом упхала ся публика на балюстраду і терасу кіоску призначеного для дипльоматів і змішала ся з ними. Султана при виїздї до мошеї і повороті витала публика оплесками а султан дякував за то. По селамлику султан приняв цїлий кабінет і дипльоматичне тїло та відчитав по турецки заяву, що привернув конституцию і заручає словом пануючого, що буде еї строго берегти. Тавфік-паша переклав ту заяву на француску мову. Опісля італїяньский амбасадор маркіз Імперіялї, яко хвилевий „доаєн" (найстарший віком предсїдатель) дипльоматичного тїла, заявив, що повтаряє зложене минувшої пятницї желаня та висказує ще раз вдоволенє, яке викликало в цїлім сьвітї надане Туреччинї конституциї. В будучности Туреччина буде вже мати одвічальне правительство. Бесїдник закінчив желанєм для султана і благородного турецкого народу.

Обезпеченє приватних урядників

на случай нездібности до працї і старости.

Ц. к. Намістництво подає до відомости, що на основі арт. 71 міністерского розпорядженя з 22 лютого с. р. зголошенє по перший раз обовязаних до обезпеченя функціонарів у полїтичної власти першої інстанциї має наступити в протягу чотирох тиждниів, почавши від дня 1. серпня 1908.

3)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

— А чи можна вас спитати, яка то була хороба в шої матери?

— Зійшли ся всїлякі хороби, що еї смерть спричинили — але первістно мала она рака на лици.

— Менї здає ся, що др. Вірет то специяліст від недуги рака?

— Єго дійстно інтересувала хороба мовеї матери зі взглядів наукових — особливо якісь прояви, котрих я не всилї вам пояснити, а які показували ся підчас еї хороби. Остаточно підняв ся др. Вірет, котрий мешкає близько нас, сам еї лічити. — Др. Бравн заходив лиш принагідно і я могла від того часу лиш з вдячностию признати, що він дуже добре і старанно заходив ся коло нашої дорогої недужої.

По дальшій дуже займаючій розмові о послїдних роботах поета, попросив наш звітник, щоби єму позволили оглянути комнату, в котрій пан Дервент послїдний раз перебував. Панна Дервент очевидно насамперед трохи надумала ся, заким повела єго сходами на перший поверх до малої звичайної спальнї Кілька добірних карниж окрашало стіни, на столичку лежала біблїя, а коло старосьвітскої печи стояло крісло з опиралами, покрите катуном.

— Я сказала татови добра ніч там на долинї в єго комнатї до науки — розповідала панна Дервент; — ледви що я вернула до своеї комнати, положеної тут на горі, як я вчула єго голос. Ох якже то прикро бути сьвідком превеликого горя сильного чоловіка! Мій тато стояв коло сходів, споглядав в гору і як не своім голосом к икнув крізь сльози імя мовеї матери: Алїсиє! Алїсиє! — Ми лише що по полудни зложили еї до гробу. Я збігла на долину, взяла єго ніжно за руку і повела сюди до єго спальнї, поцїлувала тут єго і по якімсь часї лишила єго, як здавало ся, зовсім успокоєного. Коли я єго послїдний раз видїла, сидів він на отсім кріслї — небавком по тім вибила 11 година — і від тої хвилї пропав всякий слїд по нім.

Чей може не зовсїм — шепнув Боджер до себе, перебиваючи собі читанє. — Хтось один видів єго ще пізнїйше — а той один то я! Я би присяг на то, що то він був, так певно, як ось тут стоїть чорне на білім.

Складаючи ґазету кинув ще Йосиф оком по першій сторонї і знайшов зараз на горі слїдуючу оповістку:

„Тисяч фунтів нагороди!

„Родеріх Дервент щез в ночи з 4 на 5 марта із свого дому. Пропавший має літ 55, єсть 5 стіп $4^1/_2$ цалів високий, плечистий, волосє бруняве, кучеряве, трохи вже шпакувате, рідкі вуси і пабороди, широке здорове лице мав на собі чорний верхник і повстяний капелюх, послїдний раз видїли єго у „Воронїм гнїздї", Рукфільд, Сисекс.

„Згадана повисше нагорода виплатить ся тому, хто зможе подати щось такого, що або доведе до відшуканя пропавшого, або наколиб єго смерть потвердила ся, до викритя убийника.

„Близша відомість у Едвардс Зон і Матюс, адвокати ч. — Ольд Джеврі Е. С."

Я би заложив ся, що то менї на руку — замуркотів Йосиф сам до себе, встаючи з трави. Він не видів описаного тут чоловіка пізнїйше як всї инші а до того ще й якусь жінку що ішла безпосередно за ним! — Можна би гроші заробити — подумав він собі дальше, уступаючись зі свого місця під мармуровим каблуком — тих тисяч фунтів повинні менї дістати ся.

Коли собі лїпше розважив, прийшов до переконаня, що участь інспектора Гольта стоїть дуже на перешкодї єго плянам. Йосиф знав інспектора та й був переконаний о тім, що й той єго ще не забув; они поважали один другого, звичайно як фахові знатоки. На жаль годї було Йосифови піти просто до інспектора і зажадати від него визначеної нагороди на основі тих зізнань, які би він поробив. То було нещастє, але коли він з двох злих мав одно вибирати, то волів вже робити перешкоди цїлям справедливости як помагати ворожій собі силї до успіху.

До складаня перших зголошень після закона о обезпеченю пенсийнім суть обовязані:

1) Всї особи, институциї і підприємства, що виконують чинність обчислену на заробок і зиск в найширшім понятю, як пр.: промислові, торговельні і реміснічі підприємства, господарства, товариства кредитові, заробкові і господарскі, вільні заводи, як лікарі, адвокати, нотарі, видавці дневників, редактори і т. п.

2) Заведеня гуманітарні, (шпиталї, братні каси), товариства, каси ощадности, вкінци приватні особи, що затрудняють прибічних секретарів, домашних лікарів, учителїв, постійних товаришів.

3) Краї, повітові видїли, повітові ради убогих, повітові видїли доріг, громади, палати торговельні і промислові, віроісповідні громади і инші публичні корпорациї що до всїх функціонарів, обовязаних до обезпеченя.

На обовязок зголошеня не впливають лїта, пол, власновільність, висота зарібку і доходу, анї инші обставини хлїбодавця. За „правні особи“ (институциї) складають і підписують зголошеня їх органи, покликані до заступництва, за малолїтних їх куратори і заступники.

Зголошувати треба всїх функціонарів, що мають урядничий характер і всї особи, що остають в службовім відношеню, і що їх обовязки полягають головно на умовій праці, коли а) мають найменше 18 лїт, а не переступили 55 року житя, б) коли їх платня у того самого службодавця виносить найменше 600 К річно; в) коли платня виплачуеть ся місячно або річно.

Річні побори містять в собі не лише платню у властивім слова значіню; до поборів як підстави обовязку обезпеченя треба вчислити: 1) податок на наем помешканя, додатки актуальні і функцийні; 2) побори (in natura) всякого рода. 3) Тантиеми та инші побори, зависимі від висліду інтересів і ремунерациї, треба зачислити до власних поборів за підставу обезпеченя, або коли їх мінімальна висота є заґарантована; у всїх инших випадках лише тоді, коли після досьвіду виносять бодай одну третю частину постійних поборів. При обчисленю тантиєм і подібних поборів рішає пересічна сума з послїдних пятьох лїт, а при коротших службових відношенях в кождім випадку з окрема. Всякі инші роди поборів не входять в рахунок. Тому не треба до тих поборів вчисляти диет, дарунків готівкою (ґратифікациї), дальше винагород принагідних, гроший на покрите коштів або проминаючих підвишок платнї без зміни обсягу дїланя функціонаря. Дальшим вимаганем обезпеченя є, аби платня була виплачувана звичайно в реченцях не коротших від місяця.

Обовязкови обезпеченя не підлягають:

1) Особи, що побирають ренту нездібности або ренту на старість (пенсию, провізию і т. д.), о скілько ті побори досягають в законї усталених найнизших „степенів“ державної ренти нездібности і на старість або їх переступають;

2) особи занятї постійно поза териториєю на котрій обовязує закон;

3) функціонарі зелізничих підприємств, що служать до загального руху.

Зголошеня можна робити лише на приписаних з уряду формулярах, котрі можна дістати за дармо в краєвих бюрах загального пенсийного заведеня і в політичних властях першої інстанциї. До зголошеня функционарів мужеского пола треба ужити формуляра 1 м (на білім папери) а функціонарок 1 ж (на синім папери). За кождого функціонаря стеба виповнити два рівнозвучні формулярі. Зголошеня що до всїх занятих в однім заведеню функціонарів треба зложити в політичній власти І. інстанциї, в окрузї котрої лежить заведенє. Ті зголошеня (форм. 1 м і 1 ж) треба по порядку понумерувати. Кожде число треба умістити на обох примірниках зголошеня. (Тим способом кождий функціонар дістане лише одно число). Зголошеня треба втягнути в консиґнацию, формуляр 2, котра має служити для них за окладку. І консиґнацию треба виставити подвійно. Зголошеня треба уложити в консиґнациї в тім порядку, в якім були понумеровані. Коли одного формуляра за мало, треба ужити другого формуляра 2, нумеруючи дальше сконсиґновані зголошеня.

У власнім інтересі службодавців лежить, щоби зажадали від політичних властий від першої інстанциї третього примірника окладки формуляра ч. 2 (консиґнациї), дальше, щоби виповнили його до власного ужитку і як копію у себе задержали.

На всякий случай — повторив він ще раз — можна заробити гроші а я вже не забуду відобрати собі свою пайку.

Він був не лиш послїдний, що видів пана Дервента, але й той однісенький, що знав щось о якійсь загадочній дамі; отже не сьмів тратити часу, щоби передовсїм відкрити близші слїди сеї так важної для него особи.

3. Глава.

Фльоренсия Дервент.

— Чи панна Дервент єсть дома?

— Подивлю ся, мій пане.

Груба, рудоволоса сільска дївка показала інспекторови Гольтови, куди входить ся до комнати для приниманя гостий а сама дала панні знати о его гостинї.

Урядник той міг мати яких сорок лїт, був середного росту, старанно убраний, гладко вибритий і мав в своїй вдачі щось короткого, рішучого. Не обдарований анї надприродною бистротою ума анї силою віщованя, мав він все таки ясний критичний розум. Від коли поставив собі за головну задачу свого житя розвязку запутаних кримінальних справ, удало ся єму на око непонятну тайну вияснити. Та й при сїй загадочній подїї розслїдив він дуже основно не лиш дім пана Дервента і сусїдство, але й поговорив широко з накладником пропавшого чоловіка та й з его банкіром — словом робив все, що було в его силї, щоби викрити незнане доси темне тло на око так мирного житя у „Воронім гнїздї“. Але нехай би він слїдив як хотів, в незакаламученій атмосфері тихої домівки поета не шибали собою ніякі страхи. Пан Дервент не любив ніякої жінки крім своєї власної; він не полишив ніяких довгів, его майно було навіть досить значне; весь хід его житя можна було розкрити перед цїлим сьвітом, а не було би знайшло ся нїчого, чого би мусїла була соромити ся его донька.

Вже по кількох мінутах, якраз коли на годиннику, що стояв на примурку коло печи, вибила дванайцята година, в понедїлок в полудне, вернула Гальшка назад і повела інспектора до научної комнати пан Дервента.

Звітник не пересадив, коли славив красу панни Фльоренсиї; та й рідким прикметам єї духа і ума, які пробивали ся в кождім єї розумнім слові і мусїли займати слухача, віддав він повну справедливість. Блискучі сиві очи надавали єї личку великої повабности а чиста, тромки блїда краска єї лиця годила ся знаменито до єї буйного блискучого мов золотого волося. А вже найповабнїйший чар єї личности пробивав ся в єї пишній, благородній стати. Подібно як і єї матїр була она висшого росту від пана Дервента, а кождий рух єї молодечого тїла проявляв скінчену повабність.

Ще здавало ся їй неможливо вірити в то нещасте, яке від кількох днів єї мучило. Аж до тої пори, коли матїр єї занедужала на тяжку хоробу, житє Фльоренсиї минало у веселім спокою, а коли журба о недужу замінила ся в горе по єї страті, прилучило ся до єї суму ще й перепуджене з причини загадочного щезненя батька. Хоч і як дорогою була для дївчини єї матїр, то все-таки батько ще більше значив для неї, бо духова звязь сполучала талановиту доньку з єї ніжнолюблячим батьком.

З почервонїлим від зворушеня личком встала Фльоренсия при входї інспектора Гольта із крісла коло батькового бюрка.

— Маєте менї щось сказати — відозвала ся она до него.

— В нашім случаю, моя панно, ніяка вість то також добра вість.

— Ох коби я могла вам вірити? — сказала она зітхнувши глубоко.

— А чомуж би нї — відповів на то урядник потїшаючи. Питаєте мене, чим дасть ся оправдати ся надія? Ну, ми перешукали дім і город і кожду пядь землї в сусїдстві, кожду калабаню, заглядали до кождої шопи і не могли нїгде знайти слїду пропавшого.

— А того чоловіка, що вломив ся до помешканя полковника Аскю, удало ся вам вже вишукати? — спитала Фльоренсия.

— Ба, коби ми его зловили! Мимоходом сказавши, панно Дервент, я мало що не перевернув вашого сусїда, коли зайшов до города.

Фльоренсия отворила очи широко. — Пана Ферфорда? — спитала она живо.

— Він, видко, старий приятель вашого дому?

— Зовсїм не старий — відповіла она — він лише що від двох місяцїв проживає в наших сторонах. Мій тато познакомив ся з ним саме того дня, коли він спровадив ся до того дому, що зараз коло нашого, значить ся, того дня, коли він зачав робити у себе порядки.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 8-го серпня 1908

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував в етатї львівскої полїциї концеписта полїциї, Кар. Гондзїньского, комісарем полїциї а практиканта полїциї Ант. Пайончковского, концепистом полїциї. — П. Намістник переніс концеписта санїтарного дра Вячесл. Стаблевского з Калуша до Жидачева.

— **Смерть від громів.** В Грядї коло Гїчва убив грім сими днями тамошного господаря, 42 лїтного Томка Гладкого, котрий полишив жінку і семеро дїтий, сиріток без всякого заосмотреня. — У Вільці мазовецкій, равского повіта, убив грім 73 лїтного селянина Гриця Зарубского.

— **Експльозия бензини.** З Підволочиск доносять: У великій каменици Цімерманової, в котрій містить ся кілька склепів, настала онодги о 6 год. вечером так сильна експльозия бензини, що в склепах положених над пивницею висадила у воздух поміст і урядженя. В помешканях і на улици перевернуло ся кілька осіб а гук чути було на кількасот метрів далеко. Вибух настав внаслїдок неосторожности хлопця Мальчика, котрий до пивниці дроґериї Ціммерманна пішов з запаленою сьвічкою по бензину. Крім раневого Мальчика на щастє нїхто з людий не потерпів.

— **Видїл філїї Руского Тов. педаґоґ. в Чорткові** приймає на рік 1908/9 22 питомцїв під слїдуючими условями: за інвентар 2 кор. готівкою 7 кор. місячно, в натураліях 250 клґ. бараболь, 65 клґ. муки пшеничної, 40 клґ. муки кукурузяної, 25 клґ. круп, 25 клґ. фасолї, 10 клґ. омасти, 80 бохонків хлїба, 1 копу капусти або відповідну скількість бураків. Питомець дістає помешканє, харч, догляд і поміч в науках. Зголошеня належить вносити на руки Д. Добромильского до 20 серпня 1908 р.

— **Філїя „Просьвіти“ в Долинї** приймає до Селяньскої бурси 20 хлопців — повна оплата виносить 20 корон місячно. Убогі родичі можуть старатись о зниженє. Устно або письменно треба

зголошуватись найдальше до 20 серпня б. р. у голови філії п. Івана Грабовеньского в Долині.

— З зелізниці. З нагоди заведеня опалюваня машин нафтовою ропою на галицких і буковиньских шляхах ц. к. зелізниць держ. будуть при ц. к. Дирекциї зелізниць держ. у Львові до обсадженя в протягу місяця вересня 1908 р. дві посади урядників технічних, а то: урядника з виобразованем технічно-технольоґічним і урядника з виобразованем механічно-технічним. — Близші постанови обіймає конкурс розписаний в урядовій „Gazecie Lwowskiej“.

— Холера і чума в Росиї. В астраханьскій ґуберниї було оногди 51 случаїв смерти на холеру; в Царицині занедужало 96 а померло 55 осіб; в Саратові 19 а 2 померло. Поодинокі случаї занедужаня на холеру були також в ґуберніях саратовскій і ростовскій та в области доньских козаків. В Петербурзї був один случай занедужаня серед підозрівих проявів. — Після урядового повідомленя на пароході, що приїхав з Яффи до Одеси був один случай занедужаня серед проявів нагадуючих чуму. Занедужала якась Волгарка, що приїхала з Єрусалима: єї ізольовано а прочих подорожних і залогу віддано на тридневу карантану.

Всячина

для науки і забави.

— Нові досліди в справі хороби рака. Що то за хороба звана раком? Зверха на тілі чоловіка або й в середині, в роті, горлі, жолудку і т. п. зачинає нараз робити ся якийсь боляк: показують ся червоні жилочки, що розходять ся з одного місця ніби як ноги рака і від того пішла назва того боляка. Він єсть зразу твердавий, але відтак мякне, розпускає ся, гниє, випускає з себе дуже вонючу гниль, в'їдає ся чимраз більше в тіло, нищить єго чимраз більше, занечищує кров і остаточно доводить нехибно до смерти. Як би той боляк зараз в самім початку вирізати, то можна би ще недужому помочи але не богато, бо годі знати, де він саме зачинає ся і де кінчить ся, так, щоби єго можна зовсїм вирізати. Полишені в тілї єго части, зачинають знов розрастати ся і точити тіло, а чоловік, нездужаючий на рака мусить длятого скорше чи пізнійше гинути. Яка єсть причина рака, що єго викликує, сего й доси не знаємо, а лікарі зачали в послїдних часах дуже пильно слідити за нею. Рак виступає часто в тім місци, в котре хтось ударить ся, потовче ся, або в котре хтось когось ущипне. Хороба ся може бути дідична, переходить з рода в рід і на неї западають найчастїйше старші люди, рідко молоді. Після погляду одних учених рак робить ся в той спосіб, що звичайні кліточки, з котрих збудоване наше тіло, зачинають нараз самі від себе, з якоїсь внутрішної причини безмежно розрастати ся, розсаджують здорові кліточки і так викликують боляки та гниль, а після других до здорових кліточок дістає ся якийсь заразник, котрий викликує хоробу рака. На послїднім засїданю біольоґічного товариства в Парижи представлено вислїд найновійших дослідів хороби рака в париским інституті.

Природа знадобила тіло всїлякими способами, якими оно може боронити ся від небезпечних для него малесеньких заразних тілець, так званих бацилів, і робити їх нешкідливими. В крови знаходять ся білі кліточки т. зв. „левкоцити“, котрі виловлюють бактериї і нищать їх. Професор Мечніков, Росиянин, перший звернув на то увагу а длятого, що тоті левкоцити поїдають бактериї, названо їх „фаґоцитами“. Тепер же др. Доаєн в Парижи слідив за тими фаґоцитами в боляках рака і прийшов до того переконаня, що рака викликують якісь заразники, котрих виловлюють якраз тоті кліточки, котрі в раку так дуже буйно розрастають ся. Отже після нових дослідів нападають заразники на кліточки в тілї, котрі тоді зачинають буйно розрастати ся і виловлють заразники, але при тім і нищать сусїдну ткань тіла. Тіло боронить ся само від заразників, але не може того зробити а задачею учених єсть длятого вишукати тепер способи, якими можна би ті заразники нищити.

— 20.000 рублїв. Богатий купець в Тулї казав побудувати собі поза містом пишний двірок, а заким туди переніс ся, спитав будівничого, чи дім той безпечний від взлому.

А вжеж — відповів будівничий — коли замкнені двері і віконниці, то не годен ніякий злодій добути ся.

Боязкий купець поспитав ще й поліцмайстра а той так само сказав. Але й то не успокоїло купця. Він хотів конче переконати ся, чи єго двірок безпечний від злодіїв, бо після звичаю российских купців держав дома великі гроші, отже оголосив в одній тульскій ґазеті слїдуючу оповістку:

„Позаяк хочу переконати ся о безпечности мого нового дому, то я замкнув в шуфляді мого бюрка, що стоїть в моїй канцеляриї, 20.000 рублїв. Кому удасть ся украсти тую суму при помочи звичайних приладів а єго не зловлять, то може тоті гроші собі задержати. Але я жадаю, щоби він менї подав на письмі як найдокладнїйше, в який спосіб удало ся єму украсти тоті гроші. Увіряю єго, що не буду за ним стежити. Але коли єго прихоплють на вчинку, то він мусить розповісти як хотів виконати крадїж, а тоді випустять єго на волю“.

Минув тиждень від того часу. Служба знала о тім оголошеню купця а хотячи одержати обіцяну нагороду, пильнувала добре, щоби злодія зловити.

Але злодієви якось не спішило ся.

Одного дня увійшов до канцеляриї купця єго візник і сказав, що якийсь чоловік хоче з ним поговорити. Він довідав ся, що купцеви треба другого візника і хотів би стати на службу.

— Добре, кажи єму, нехай зайде сюди.

Новий візник увійшов і купець почав робити з ним угоду. Та не могли якось погодити ся що до платнї, котра купцеви видавала ся за велика. Коли ще торгували ся, почув ся нараз в комнаті сильний дим а небавком хтось і крикнув: Горить!

Купець і новий візник перестали торгувати ся і пустились гасити огонь. Коли вибігли з канцеляриї, візник спотикнув ся на розстеленій коло дверий медвежій шкірі і упав на землю а купець побіг дальше; добіг до місця, де горіло і небавком при помочи служби угасив огонь. Коли відтак вернув до своєї канцеляриї, застав на своє диво замкнені двері з середини.

Позаяк здогадав ся зараз, що се може значити і пригадав собі візника, котрий впав був в комнаті, виважив чим скорше двері, але в комнаті не застав вже нїкого, лиш побачив витягнену з бюрка шуфляду і отворене вікно, що було доказом, чого новий візник хотів і де подів ся.

По двох днях одержав обкрадений купець лист слїдуючого змісту: „Високоповажаний Пане! На основі Вашої оповістки позволив я собі перед двома днями зайти до Вас, щоби Вам дати відповідь на так важне для Вас питане і доказати, що не треба аж вломити ся до Вашого дому, щоби заробити 20.000 рублїв. Я взяв по просту стару торбу, напхав в неї пального материялу та пішов до Вашої віллї, а що Ваш слуга лишив мене в сїнех самого, то я мав час кинути торбу до комірчини під сходами, підпалити єї і замкнути комірчину та сховати ключ до кишенї. Заким ще дим спостережено, був я вже у Вашій канцеляриї і говорив Вами. Коли відтак зробив ся крик і ми пустились гасити огонь, при чім я спотикнув ся — а може неправда, що дуже зручно — лишив ся я в комнаті, котру зараз і замкнув. Підчас коли ви дуже пильно гасили, я порав ся коло Вашого бюрка. Менї не треба було й витриха, бо ключ був в замку. В огороді задержав мене огородник, але я сказав єму, що Ви післали мене до міста по сторожу пожарну. Зароблені честним способом 20.0 0 рублїв дають менї можність оженити ся з моєю нареченою і відкрити в місті гостинницю, що вже давно було моїм бажанєм.“

Купець на то лиш дуже скривив ся, бо проба коштовала єго дорого а він таки не довідав ся, чи єго дім безпечний від взлому чи нї.

— Дотепні хіньскі пси. Один хіньский мандарин розповідав слїдуючу подію: Він мав три пси. Коли одного вечера вернув домів, застав їх на своїй постели з теакового дерева і мармору. Він їх зігнав і добре набив. Коли слїдуючого вечера вернув знов до дому, пси лежали на земли. Але коли він руку поклав на постіль, то переконав ся, що она була ще тепла, бо пси на ній спали і він їх длятого знов набив. Третого вечера вернув раньше до дому як звичайно, а пси сиділи вже перед постелию і — дули на неї, щоби єї остудити.

Телеґрами.

Лїсбона 9 серпня. Воєнний суд засудив пятьох підофіцирів за участь в руху революцийнім в січни с. р. на 3 роки вязниці в крі пости і дальших 3 роки депортациї; двох підофіцирів увільнено.

Рим 8 серпня. Помер тут маркграф Рудіні. О смерти єго повідомлено зараз короля і президента міністрів Джолїтті'ого. Нині відбуде ся отворене завіщаня. Рудіні просив, щоби не складано цьвітів і щоби похорон був зовсїм скромний. Похорон відбуде ся в неділю або в понеділок.

Термі 8 серпня. Вчера вечером навістила місто і охрестність страшна туча з градом. В Термі завалило ся кілька домів, при чім згинула одна дитина. В Зеноне вискочив із шин поїзд товаровий.

Константинополь 8 серпня. По принятю дипльоматичного тїла приймив султан вчера французкого міністра фінансів, котрий зложив ґратуляциї з нагоди заведеня конституциї. Відтак приймав султан делеґатів анґлїйских і ґенерального директора оттоманьского банку. По селямлику показав ся султан у вікнї палати, а товпа піднесила оклики в єго честь.

Петербург 8 липня. Міністерство справ заграничних переслало российским заступникам за границею принятий льондоньским кабінетом проект реформи в Македонії; заразом запримітило міністерство, що подає той проект лиш до відомости і що коли би зарядженя султана не мали довести до цїли, то правительство российске зверне тоді увагу держав на конечність спільної акциї реформ.

Господарство, промисел і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 7 серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	10·30	до	10·50
Жито	8·20	до	8·40
Овес	6·80	до	7·—
Ячмінь пашний	7·—	до	7·30
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового ужадженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дїтьми, калїками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серіо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).